

Francesc Canosa. Periodista i escriptor

“A Castella no li ha importat mai Sixena: no és la seva història”

Lleida posa normes per mantenir endreçat el paisatge

Fixa la carta de colors i regula elements urbans

925316-11719676

**L'ATENEU
ÉS CASA
TEVA!** Tens més de 170 entitats al teu abast

Federació d'Ateneus de Catalunya

www.ateneus.cat

EL PUNT AVUI+

1,20€

Edició de Lleida

DILLUNS • 19 de febrer del 2018. Any XLIII. Núm. 14553 - AVUI / Any XL. Núm. 13423 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-8

Jutges per la justícia

ESTAT • Les associacions de la judicatura denuncien la intrusió política en el poder judicial

OPINIÓ • S'inclinen per criticar les resolucions del Suprem sobre els independentistes catalans

L'ESPORTIU

Copa d'infart

El Barça s'emporta la 24a copa patint fins al final (90-92)

Arriben a dominar de 18 punts contra el Madrid (40-58)

El títol més inesperat és fruit de l'efecte Pesic

Heurtel supera Campazzo, en la final de la copa d'ahir ■ EFE

Nacional

P14, 15

Un nen jugant amb una consola ■ JUANMA RAMOS

Bojos pels videojocs

L'OMS considerarà al juny l'addicció als jocs electrònics una malaltia mental

Nacional

P11

Més de 100.000 firmes pel català a l'escola

Europa - Món

P26

Un avió s'estavella amb 66 passatgers a l'Iran

Punt de Vista

De reüll
Ripoll, mig any després
Anna Puig

Tribuna
Paper, pedra
Núria Esponellà

SUBSCRIU-TE A EL TATANO!

Cada mes a casa teva

A partir de 4 anys

El Cavall Fort dels petits

7 Edicions
CAVALL FORT

932 186 220 - www.cavallfort.cat

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jordi Creus

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

L'alcalde Areny

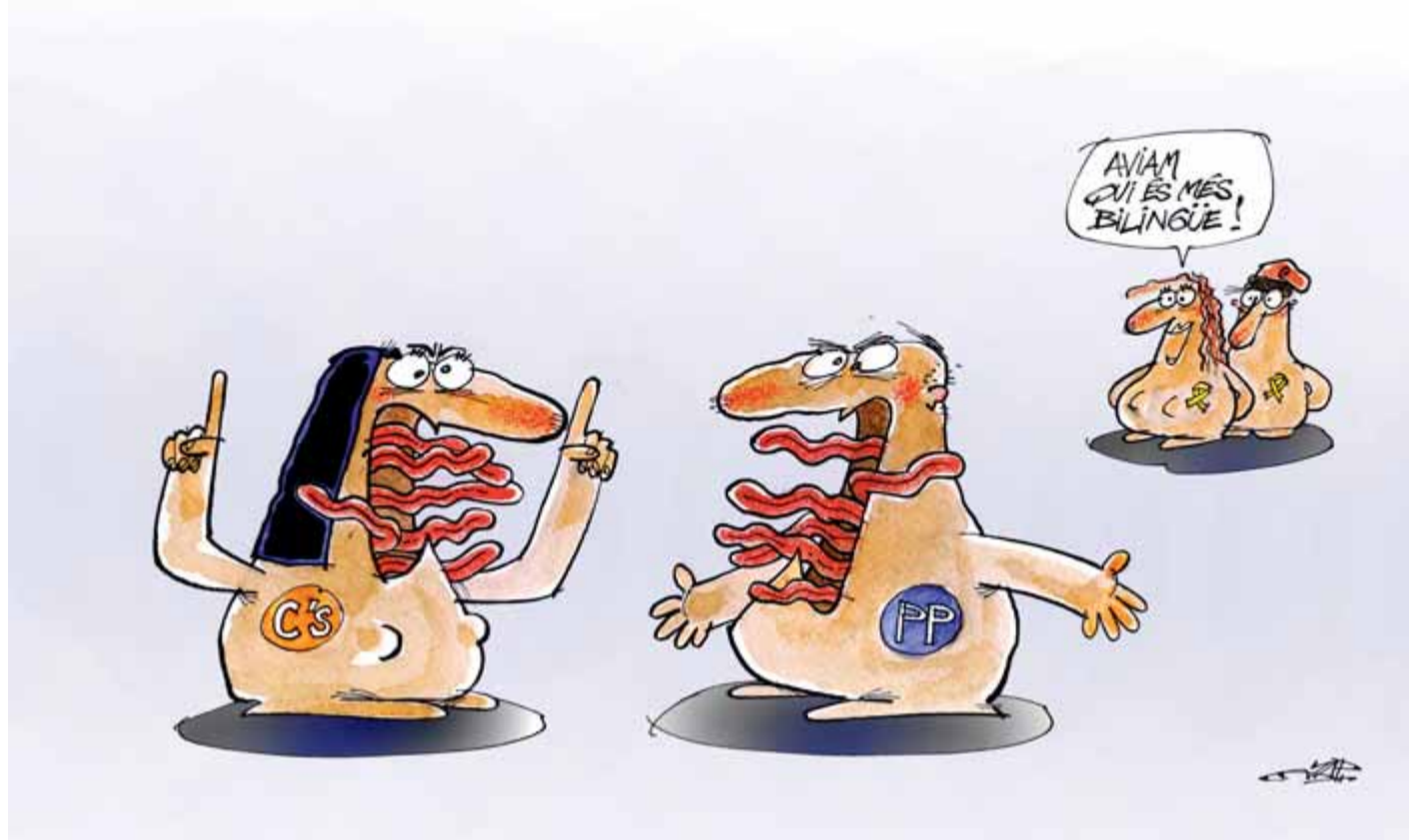
Si coneixen Lleida segur que els sonarà l'avinguda de l'alcalde Areny, aquella que ressegueix el curs del Segre des del pont nou fins al de la universitat. El que alguns no saben, potser, és que Ramon Areny, a banda de ser un home culte i viatjat, va ser alcalde de Lleida precisament entre l'abril del 1939 i el gener del 1941. I que en aquest període negre, a la ciutat es van produir centenars d'afusellaments, mentre que centenars de persones més van morir a causa de la duresa de les condicions de vida a les presons franquistes.

I encara hi ha més coses. Gràcies a la feina dels historiadors, també s'ha localitzat documentació que implica de manera directa aquest alcalde tant amb la depuració de funcionaris considerats desafectes al règim com, i això és encara més greu, amb diversos assassinats ocorreguts a la capital del Segrià durant el seu mandat. Com a exemple, la carta que Areny va escriure al jutge militar número 2 el dia 7 de setembre del 1939 i en la qual denuncia que "los antecedentes

Alcalde de Lleida entre 1939 i 1941, té un carrer malgrat els afusellats, els assassinats i els funcionaris depurats durant el seu mandat

recogidos por mis agentes y los medios de información de que dispone mi autoridad resulta que Bautista Aguila Badia pertenecía de antiguo al POUM [Partit Obrer d'Unificació Marxista]". Posteriorment, Areny explica al jutge com aquest militant comunista va ser detingut i empresonat pels fets del 6 d'octubre del 1934 i que durant la guerra va tenir diversos càrrecs, com el de comissari polític. Baptista Aguilà va ser executat el 27 de desembre d'aquell mateix any.

Aquesta passada setmana, ha tingut lloc la vista judicial per la denúncia presentada per la Plataforma Lleida Lliure de Franquisme contra l'Ajuntament presidit per Àngel Ros per haver mantingut en el nomenclàtor dels carrers el nom d'Areny i de set dirigents franquistes més, cosa que contravindria la llei de memòria històrica. La Plataforma ha portat la reivindicació als jutjats després que el govern municipal fes cas omís tant a les peticions de la societat civil com a les dels representants polítics de l'oposició a l'Ajuntament. Una vegada més, PSC, Cs i PP (el bloc del 155) ha funcionat com una màquina contra la dignitat.

Caiguda lliure

Eva Vázquez

Els solcs de la traducció

Tots els diaris van reproduir di-marts passat la mateixa fotografia d'un home de cabells emblanquinats i ulleres fosques, una fotografia sense cap formalitat, que semblava obtinguda d'un àlbum familiar, amb la qual donaven la notícia que acabava de morir el traductor Joan Fontcuberta. La majoria d'articles, tots d'una gairebé idèntica brevetat, reproduïen el mateix text facilitat per l'editorial per a la qual havia treballat més sovint els últims anys, i alguns, per evitar confusions amb un reconegut fotògraf que es diu igual, remarcaven el segon cognom, cosa que no va impedir que algun mitjà es fes un embolic de tota manera. La mort d'un traductor no sol ser mai notícia, no almenys cap de destacada. I, tanmateix, qui de nosaltres pot afirmar que de debò ha llegit Homer, o Joyce, o Brecht, i no la llengua del seu traductor? La pèrdua de Joan Fontcuberta em resulta tan violenta i irreparable com si acabés d'assabentar-me de la mort de qualsevol dels escriptors que ha traduït, com si acabés de morir-se Franz Kafka o Thomas Mann o Stefan Zweig o, pitjor en-

“La pèrdua de Joan Fontcuberta equival a tornar a veure morir Zweig

fer dir coses com si fos de nou, li pot descobrir girs gramaticals amb els quals no s'havia atrevit, li pot revelar una flexibilitat desconeguda sense abandonar el seu to familiar, l'allibera del lloc comú, la frase anodina, el ritme cançoner. Albert Manent va dir fa molts anys que si la nostra cultura desaparegués sota el foc per algun cataclisme, n'hi hauria prou de salvar de la pira dos llibres, encara que fos a l'últim moment, perquè la reconstrucció completa de la llengua fos perfectament possible. Un d'aquests llibres era *Nabí*, de Josep Carner; l'altre, *L'Odisea* d'Homer, traduïda per Carles Ribba. La imatge és venturosa: el bon traductor que es posa al servei d'un text desplega una labor creativa equiparable a la d'un poeta, i igual que ell pot eixamplar el propi idioma fins a fer-li saltar guspines de goig. Amb la mort de Joan Fontcuberta, tinc la impressió que Hofmannsthal emmudeix definitivament, que Zweig torna a agonitzar a la seva habitació d'hotel, que Rilke ja no sabrà com adreçar-se per carta a Lou-Andreas Salomé. No és una nota petita, és un buit enorme.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat

Centraleta Girona: 972 18 64 00
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00

Atenció al client: 972 18 64 80

Redacció Girona: Güell, 68. 17005

Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. **Vicedirectors:** Emili Gispert i Toni Muñoz. **Directors adjunts:** Jordi Grau (Girona), Pepa Masó i Joan Rueda (Informació general), Miquel Riera (Presència i Cultura), Xevi Sala (Europa-Món), Ramon Roca (L'Econòmic), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ferran Espada (Local).

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Torns (Documentació), Susanna Oliveira (Barçakids), Marcel·la Topor (Catalonia Today), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques), Antoni Dalmau, Tura Soler, Xavier Castellón i Anna Puig (Comarques Gironines), Mercè Ribé (Camp i Ebre), Joan Poyano (Lleida), David Brugué (Catalunya Central), Ricard Palou (Maresme).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes. **Administració:** Carme Bosch. **Producció i Logística:** Lluís Cama. **Distribució:** Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/r6yamw>

A la tres

Pepa Masó / pmaso@elpuntavui.cat @ppamaso

Causa general

Cada dia que passa assistim a un nou capítol de la causa general contra l'independentisme que està confeccionat la Guàrdia Civil amb els informes que lliura als diferents jutges que investiguen la declaració d'independència i el referèndum de l'1-O. En aquesta fase de la instrucció és ben evident l'obsessió per muntar una trama a la mida de qui vol acusar, atribuint als investigats tàctiques de delinqüència organitzada, fet que per ara no compra el fiscal general de l'Estat ("ni tan sols tenim clara la tipificació dels fets"). Hi ha una obsessió per identificar els cervells i els ideòlegs, per identificar col·laboradors necessaris sota les pedres col·locant l'activitat política, i també la periodística, en el mateix pla que la delictiva.

Tot s'hi val per justificar el relat que estan construint, encara que falti a la veritat, si serveix per portar davant dels tribunals com més persones mi-

“Tot s'hi val per justificar el relat que estan construint, encara que falti a la veritat

llor. L'objectiu és un, erradicar l'independentisme, i tant és si és per fer-ho cal teixir una teranyina de mitges veritats o directament de falsedats. Sota aquesta premissa, la llista de sospitosos augmenta cada dia que passa i,

vist com van les coses, podria ser interminable. Arribats a aquest punt un es pregunta on està el límit. A mesura que avança la causa general contra l'independentisme creixen les veus que s'està tibant massa de la llei, vulnerant drets fonamentals per motius purament i estrictament ideològics.

Aquesta setmana entrem de ple en la segona fase del setge judicial contra l'independentisme iniciada al desembre quan el jutge Llarena va decidir investigar –abans imputar– Marta Rovira, Marta Pascal, Artur Mas, Mireia Boya, Anna Gabriel i Neus Lloveras en la causa oberta contra el govern i els Jordis per rebel·lió, sedició i malversació de fons públics. El magistrat, basant-se en els informes de la Guàrdia Civil, considera que van tenir un paper destacat i principal en el procés de ruptura. La causa general avança imparable, en espera que la justícia faci justícia, i no política.

EDITORIAL

El debat judicial

El procés sobiranista de Catalunya està sent la prova del cotó de la democràcia a Espanya i molt especialment d'un dels pilars bàsics de tota democràcia, la separació de poders i la independència judicial. El govern espanyol, de manera impensable, ha descartat fer política per afrontar la demanda social i política catalana i ha preferit reprimir el procés i escapar el seu lideratge, utilitzant una estratègia exclusivament policial i judicial que ha acabat posant en evidència la politització de la justícia i l'escassa independència judicial. Sobre això hi ha opinions diverses, però quan les quatre principals associacions espanyoles de jutges i magistrats debaten prendre mesures per defensar la independència del poder judicial contra les ingerències polítiques i el silenci del Consejo General del Poder Judicial és que el dubte és raonable i està justificat.

No és tolerable que els membres del Tribunal Constitucional rebin instruccions del govern en ple debat, ni ho és que un ministre avanci el que faran els jutges abans que ho facin. Tampoc és acceptable la indefensió que genera un mateix cas tractat en tres instàncies judicials alhora, o que el Suprem s'apodori d'un cas propi del TSJC, o que l'Audiencia Nacional s'arrogui competència en un cas de sedició o rebel·lió, o que no es posi fre a l'abús del delictes d'odi que es fa des d'Interior i la fiscalia, o que la interlocutòria d'un magistrat contingui fonaments més polítics que jurídics, o que els jutges acabin semblant mers executors d'una tesi que força la llei, el Codi Penal i els fets per plantejar el càrrec (rebel·lió) i el càstig (30 anys) més greus possibles. El govern aplica el 'tot s'hi val' per defensar la seva concepció de l'Estat, però el poder judicial, malgrat que alguns puguin pensar el contrari, no s'ho pot permetre, perquè la seva missió no és fer política sinó impartir justícia. Si no, res no té sentit.

De reüll

Anna Puig

Ripoll, mig any després

Mig any després dels atemptats de Barcelona i Cambrils, ha quedat més que demostrada la fortalesa i la cohesió social d'aquest país. A Ripoll, la població on vivien els terroristes, s'ha fet un esforç titànic per girar full al més ràpidament possible. No es tracta d'oblidar, perquè una tragèdia d'aquesta magnitud és impossible d'esborrar. Però s'ha treballat braç a braç des de tots els àmbits per evitar una fractura veïnal empesa pel recel, la por o la indignació. No seria la primera vegada. D'exemples en tenim diversos a

S'ha treballat braç a braç per evitar una fractura veïnal a la població

Europa, en un moment en què l'extrema dreta aprofita desgràcies d'aquest tipus per incentivar la xenofòbia i la discriminació social. A Ripoll, i al país en general, des del minut zero, no s'ha donat ni una oportunitat per encendre aquesta espurna. L'Ajuntament, els serveis socials, les entitats i la comunitat

musulmana han unit esforços, treballant en la mateixa direcció, i tothom agraeix la manera i la rapidesa amb què s'ha tornat a la normalitat, un cop superat el dol. Tot i això, Ripoll no passa per alt les incerteses que encara hi ha en la investigació relacionada amb l'eximam i cervell dels atemptats. "Pesen sobre la consciència d'algú", deia fa pocs dies Jordi Munell, alcalde de Ripoll, en referència als serveis d'intel·ligència espanyols. I l'Ajuntament es personarà com a part afectada en la causa judicial a l'Audiencia Nacional. Volen oblidar, però també que es faci justícia.

Les cares de la notícia

PERIODISTA I ESCRIPTOR

Francesc Canosa

Posant llum

El llibre que ha escrit sobre Sixena va més enllà del relat sobre el polèmic trasllat de les obres d'art a Aragó. Posa en relleu els interessos històrics, polítics, culturals i religiosos d'una operació que poc té a veure amb la conservació d'unes peces històriques.

MINISTRE DE JUSTÍCIA

Rafael Catalá

Constatant l'evidència

Les ingerències de l'executiu de Mariano Rajoy en el món judicial han estat denunciades reiteradament pels partits polítics. L'opinió crítica de la judicatura és la constatació que el ministeri dirigit per Rafael Catalá no ha respectat, en el cas de Catalunya, la divisió de poders.

PRESIDENT DE LA PLATAFORMA PER LA LLENGUA

Òscar Escuder

La llengua no es toca

La societat catalana està mobilitzada, i els atacs que rep el país obtenen una ràpida resposta de la població. El darrer exemple són les més de 100.000 firmes que ha recollit la Plataforma per la Llengua per garantir l'ensenyament en català, arran dels plans dissenyats pel govern estatal.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Acollidors

Milers de persones converteixen en un èxit rotund la manifestació a favor dels refugiats i per exigir als governs que en respectin els drets.

10
anys

Residència

CiU vincula el permís de residència al català. Vol que l'Estat traspassi la competència per autoritzar l'estada "permanent".

20
anys

Conspiració

El govern espanyol tem l'aparició de noves proves documentals que implicarien Álvarez-Cascos en la trama que pretenia fer caure González.

Full de ruta

Oscar Palau

Barra lliure amb Catalunya

Diu el president socialista d'Extremadura que no hi ha dret que a Catalunya l'escola sigui en català (fet que fins ara el seu partit havia acceptat, però ja ni això) i que també ha de ser en castellà. Ho diu també el seu company d'Aragó, que ni tan sols és capaç de protegir el propi idioma històric i que mai ha permès que el català sigui matèria obligatòria a la part del seu territori on és primera llengua... Aquests dirigents disposen sobre Catalunya igual que ho fan, és clar, els del PP i Cs d'arreu de l'Estat, els mateixos que no volen al País Valencià l'aiguallit sistema amb què volen fulminar la immersió a Catalunya, i que qualifiquen d'imperialista i adoctrinador a qui ensenya el mapa dels territoris on es parla una llengua que el pancastellanisme imperant –o sigui, l'espanyolisme– vol seguir arraconant, fent que no sigui ni requisit per exercir a la funció pública. Avui tots aquests forasters que viuen a Mèrida, a Saragossa o a Madrid opinen, i a sobre pretenen decidir, so-

Tothom a fora pontifica sobre què hem de fer els catalans, però el nostre vot no compta

bre una llengua i un sistema educatiu que no són els seus, però és que ahir determinaven que els catalans no podem tenir el president que hem votat; per Cap d'Any condemnaven el procés dels malvats separatistes –mai per convidar-los a compartir un projecte comú, sinó per exigir-los que s'hi sotmetin– i demà pontificaran sobre si una televisió que no veuen o una polícia que no coneixen fan bé la feina per a la gent a qui va dirigida. Hola? A algú li interessa el que pensem i votem aquí? A algú li estranya que vulguem actuar segons el que pensem i votem aquí? Pararan d'atacar-nos, insultar-nos i perseguir-nos per voler fer-ho?

Propiciada per la impunitat total amb què actuen els jutges i el govern del 155, s'ha instaurat una mena de barra lliure en l'opinió pública espanyola on tothom es veu amb cor de ficar-se amb Catalunya i dictaminar sobre el que hem de fer o deixar de fer els catalans, com si fóssim una joguina seva. O una colònia. Però més greu encara seria que ens els creguéssim perquè deixar o no que s'imposi el seu relat tergiversat és a la nostra mà. I és tan fàcil com obviar-lo. Gràcies per l'interès, però ja ens sabem (i ens sabrem) espavilar.

Tribuna

Núria Esponellà. Escriptora

Paper, pedra

Diu en que el paper sempre guanya la pedra, però aquesta és una veritat a mitges, perquè en el trio lúdic del pedra-paper-tisores el paper obté un resultat immediat, fruit de la simplicitat d'un joc que parteix d'unes regles que ningú discuteix. Igual que en els eslògans simples i directes, de l'estil de "la democràcia sempre guanya". Doncs sí i no. Vull dir que sí pel que fa als principis que defensa, però no tant quan es tracta d'obtenir resultats a curt o mitjà termini.

SOVINT LA DEMOCRÀCIA, igual que la cultura, no guanyen al ritme necessari que caldria. Entre altres coses perquè la democràcia només funciona quan els ciutadans –almenys una gran majoria– tenen educació democràtica, i això no s'aconsegueix en dos dies, ni tan sols en dues generacions, més quan no hi ha voluntat real –de política educativa amb majúscules– de fer pedagogia en aquest sentit. I això comença a les famílies i a les aules. A les que coneix, l'objectiu no és mai adoctrinar ni tampoc crear babaus, sinó alumnes amb criteri propi. Alumnes que puguin parlar de tots els temes, siguin els que siguin, fins i tot

d'activistes i polítics que estan en presó preventiva. I ho puguin fer amb respecte per a totes les opinions. Només així es poden crear les bases d'una democràcia més sòlida. Digueu-me ingènua, però continuo creient en l'esforç honest i penso que "si cadascú fes bé la seva feina, el món s'arreglaria sol" (una idea del poeta Maragall de la qual s'ha apropiat descaradament un anunci televisiu).

QUAN ASSUMEIXES ELS INCONVENIENTS de treballar per a la cultura i l'educació, saps que el rol flexible del paper, enfront del poder rígid de la pedra i de l'embat precís de les tisores, és força més arriscat, i aparentment fràgil. Perquè en la vida real, les millores socials, el respecte als drets fo-

namentals de les persones o l'aposta pels valors culturals són difícils d'aconseguir. La democràcia es pot pervertir quan esdevé populista, quan els mitjans de comunicació són una eina de desinformació per a ciutadans que no es preocupen per la qualitat del sistema, etc., etc. A curt termini, la democràcia perd: la victòria del paper sol ser lenta i sinuosa. Com en l'ensenyament, els resultats acostumen a veure's anys més tard. Més tenint en compte que en el món de la política, com en el de la vida diària de tantes famílies, el curt termini acostuma a ser imperatiu.

ALLÒ QUE REQUEREIX MÉS ESFORÇ, allò que implica un resultat que es fa esperar, es converteix en un tema pesat i dur. Per això, també soc partidària d'agafar-se les coses bé i d'agrair la vida. Tal com va tot, a més d'un li caldrà fer un gran "oom" i anar a classes de ioga. Jo soc la primera, acostumada com estic a l'esforç que comporta escriure i al ball estressant entre classe i classe. Perquè, en la vida, també fa mandra afrontar pors i reptes. I a diferència de qualsevol joc, la confiança és molt més important que l'atzar.

“La democràcia es pot pervertir quan esdevé populista”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Culte al cos

■ L'entorn social és el gran determinant de la imatge corporal. Sembla que el problema que els nens i nenes troben en comparar-se amb mostres no saludables del cos és fruit de cànons de bellesa socialment acceptats i que porten a una insatisfacció amb el seu físic. La societat actual valora la persona humana per l'aparença externa, i no pel seu interior. La preocupació pel cos, ben anomenat culte al cos, provoca estereotips de bellesa basats en models irrealistes o inabastables per a l'individu que jutja, sigui infantil, adolescent o adult. La publicitat i els mitjans de comunicació són factors molt importants que contribueixen a difondre aquest prototip de bellesa. També la família pot crear un ambient saludable ensenyant a interioritzar, i que s'apreciïn per com són, no per com els agradaria ser. Un altre

factor significatiu en l'educació tant personal com a través de l'escola seria guiar-los per ser crítics amb la publicitat enganyosa.

CRISTINA CASALS MASSÓ
Esplugues de Llobregat
(Baix Llobregat)

Aclariment

■ El 21 de gener es va publicar al suplement de Cultura, a la secció Darrere les bambolines, una entrevista a Carles Pujol, constructor d'escenografies. Com que la conversa va ser llarga i va ser necessari resumir-la (òbviament) voldríem matisar que: Carles Pujol vol reconèixer la feina de les persones que, desinteressadament han fet, fins ara, les carrosses per a la cavalcada dels Reis de Sant Cugat. El Teatre-Auditori Sant Cugat –no se'l coneix com a Centre Cultural des de fa una dècada– ofereix les escenografies a preu de mercat, com qualse-

vol altre taller professional. Les millores tècniques en la indústria (i que podem aplicar a la creació d'escenografies) són constants, com poden ser les impressions digitals o la robòtica, per exemple. L'encàrrec de *Spamalot* es va fer amb centenars de plànols, tot i que el disseny es va haver de fer a correuita. Després de veure la funció a West End, tot just van passar quatre mesos per poder veure el castell instal·lat al Teatre Victòria. A *Spamalot*, concretament, el constructor va poder provar la tècnica d'endurir el porexpan amb un ruixat de resina de poliuretà (en lloc de l'enfibrat habitual). L'alternativa hauria estat recórrer a algun material més fàcil de treballar com pot ser la fusta, sacrificant l'aparença de pedra. Quan convoquen constructors d'escenografies a reunions per decidir a qui encarreguen un projecte, sovint hi ha efectes que els dissenyadors d'escenografies

no han resolt tècnicament. Els constructors hi aporten idees i solucions per a cada cas.

CARLES PUJOL/JORDI BORDAS
Barcelona

'Que verda era la meva vall'

■ El TC ha declarat inconstitucional que l'aranès sigui llengua preferent a la Val d'Aran. Tenint en compte que el partit més votat en aquesta comarca va ser precisament Cs, que és el més hostil en aquest tema, només ens quedaven dues preguntes per fer. La primera és que si voten un partit que va en contra de la seva llengua per què el voten, i la segona pregunta: si no volen l'aranès com a llengua preferent per què ho demanen? Finalment només ens quedarà una vall molt bonica i nevada com en la pel·lícula *Que verda era la meva vall*.

LLUÍS CLARÀ
Moia (Moianès)

La frase del dia

“La persecució política de l'independentisme pren noves formes i abasta nous espais”

Anna Gabriel, EXDIPUTADA DE LA CUP

Tribuna

Manuel Milián Mestre. Periodista i consultor d'empreses

El divorci política-economia

En poques ocasions s'havia conegut un clima més exasperant de desinformació activa a Catalunya i a Espanya. El que d'una part es diu (quasi sempre exagerat) per l'altra es nega (quasi sempre manipulat). L'Ebre ja no és un riu, sinó una frontera que delimita dos universos de percepció quasi contradictòria. El blanc en una ribera es torna negre a l'altra riba. El triomf de Ciutadans es dilueix en l'èxit del independentisme; i al contrari. Entretant, Catalunya segueix sense govern i sense clares expectatives de perfilarse per la interposició de qui pretén convertir Brussel·les en Saint-Martin-le-Beau, o d'aquells que edifiquen la política des de la trista instrumentació de la justícia. Coneguda és la sentència de Montesquieu: “No existeix tirania pitjor que l'exercida a l'ombra de les lleis i amb aparença de justícia.” (Alguna semblança amb l'actualitat?)

SIGUI PEL QUE SIGUI, EL CERT és que la política a Catalunya i a Espanya manifesta, dia rere dia, el divorci d'una realitat paradigmàtica i contradictòria. En el suposat que aquesta disparitat es consolidés, entraria en qüestió la credibilitat de tot el nostre sistema polític institucional, atès que el real és l'econòmic des dels inicis de l'escolàstica, quan s'apel·lava a la prioritat absoluta del viure per damunt del filosofar (“*Primum vivere, deinde philosophari*”), o quan els castellans de les carències medievals apel·laven al refranyer: “*Con las cosas del comerno se juega*.” Quelcom tan indubtable que fins i tot en Quixot participava d'aquella creença en els seus delirants somnis.

ARA L'ECONOMIA SEMBLA DESENTENDRE'S de l'absurda política que es practica des d'un partit corroït per la corrupció i per la traïció intestines: els uns acusen els altres, en un afany de fugir de les responsabilitats avantpassades i de les seves conseqüències. Es tracta d'un corollari vergonyós, indecent, desolador. Sempre vaig afirmar, després del 2000 i en vista de l'evidència d'un aznarisme desafortat, que, al PP, li es-

perava idèntica sort que la que al seu dia va destruir la UCD. Avui es pot asseverar que són els mateixos gossos amb diferents collarets. Hi ha hagut una transfusió de verins, de fraticidies desafortats, de malvolences que engendren l'afany de poder i de diners, a més de l'amiguisme i el cretinisme com a valors més cotitzables... Un paradigma perfecte per l'autodestrucció, que va néixer, primer, de l'afany caïnita d'eliminar els possibles competidors d'un lideratge partidari tan fútil que ratlla l'esotèric. No hi ha semblança coneguda al líder gallec del PP, a menys que tirem enrere i trobem un altre paísà tan lamentable: Portela Valladares, en la Segona República.

PERÒ, D'AQUEST DESCONCERT POLÍTIC, tampoc se n'escapa Catalunya. Ensorrada la figura emblemàtica de Jordi Pujol, tan sols hem conegut mediocritats, que han sembrat el camp de sal per als fruits posteriors. Ni el Maresme de Mas ni la Brussel·les de Puigdemont aporten més llum que desconcert; i les lleis aplicades com un falç minven encara més les cuques de llum que pogueren sorgir al horitzó polític català. Una anàlisi desapassionada només ens aporta interrogants. Tan decisiu resulta ser el personalisme per vetar la governabilitat autòctona de Catalunya?

ARA BÉ, LES SOCIETATS catalana i espanyo-

la han iniciat un arriscat procés de desentesa de la política. A menys govern, més virtualitat operativa del sector econòmic. Amb això el divorci a la italiana està servit: l'economia i les empreses van a la seva, mentre els polítics recargolen els seus dilemes, les seves dialèctiques, fins a barroquitzar la seva pròpia espiral confusa de les seves pretensions. Si ara existís un Miguel de Cervantes, de ben segur que escriuria un *Don Mariano* o un *Don Puigdemont*. Quin malbaratament pels nostres literats, incapaços de superar les ironies de *Polònia* a TV3.

AMB EL 155, O SENSE AQUEST, l'economia creix, millora, es projecta de moment cap a altres escenaris millors, segons les dades de la CEOE i del BBVA. Tot apunta a un altre creixement del PIB el 2018, al voltant del 3%. Bona nota. L'economia catalana segueix a la seva: créixer, tot i al ralenti, en noves inversions segons l'informe del BBVA en què s'insinua la pèrdua de 0,7 dècimes respecte al creixement general del PIB del 2018. És innegable la trencadissa que ha sofert el turisme. Tot i així, altres variables apunten elements paradoxals: creixement del nombre de passatgers a l'aeroport barcelonès del 9,1% al gener amb referència al gener del 2017 o l'augment de tràfic de contenidors al port de Barcelona del 5,4% interanual. O el sorprenentment paradoxal, per la classe política, informe del *Financial Times* que torna a acreditar Catalunya com la millor opció sud-europea per a les inversions entre el 2018 i el 2019.

SÓN CONSCIENTS ELS POLÍTICS de com de fútils poden arribar a ser els seus embolics i artificis? Itàlia va créixer a pesar dels seus governants durant tota la segona meitat del segle passat. Serà aquest el nostre model? Al meu parer, un divorci molt poc recomanable per revalidar socialment la política dels polítics davant la política dels empresaris? Que ho reconsiderin... Aristòtil deia que “no és necessari multiplicar els ens (innecessaris)”. Són necessaris els polítics a partir d'ara?

“A menys govern, més virtualitat operativa del sector econòmic”

De set en set

Joaquim Nadal i Farreras

Autopistes

Una resolució del Congrés dels Diputats insta el govern espanyol a no prorrogar les actuals concessions d'autopistes que acaben l'any 2021 i a mantenir-les en l'àmbit de la gestió pública. El tema de les autopistes de peatge fa temps que cueja. Històricament s'ha reclamat amb més insistència que èxit l'equilibri territorial del sistema de peatges i la necessitat de saldar el greuge comparatiu entre territoris saturats de peatges i territoris pràcticament al marge del pagament. De fet s'ha constatat en les darreres dècades com aquest desequilibri ha augmentat a mesura que el govern espanyol anava construint el sistema d'autovies.

Fa uns vuit anys va semblar que el Ministeri de Foment havia arribat a la conclusió que un primer pas imprescindible cap a l'homogeneïtzació territorial dels peatges era l'establiment a tot el territori espanyol de l'anomenada eurovinyeta. Però quan el sector estava convençut que es produiria un anunci inminent en aquest sentit del Ministeri va resultar que de forma sorprenent es va produir una marxa enrere radical.

La por d'alterar l'*statu quo* i d'introduir pagaments en territoris que han gaudit pràcticament d'una exempció universal va bloquejar el govern atemorit pels efectes electorals que podia tenir una mesura d'aquestes característiques.

Ara la proximitat de l'any 2021 obliga a prendre decisions concretes. Fa temps que en aquest sentit el País Basc ha marcat tendència. Les autopistes amortitzades i amb la concessió vençuda han passat a dependre del govern basc, que a través d'una societat pública ha mantingut un sistema de peatge tou dedicat a fer front a la despesa addicional de manteniment que produeix la incorporació de nous trams a la xarxa pública.

Si no hi ha demagògia i hipocresia política, el camí sembla clar: eurovinyeta i peatges tous.

Sísif

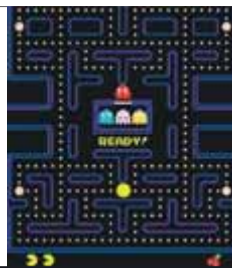
Jordi Soler

Nacional

**Videojocs,
entre la
diversió i
l'obsessió**

L'OMS considerarà a partir del juny l'addicció als jocs electrònics una malaltia mental

**100.000
signatures
contra el 155
al català**

La Plataforma per la Llengua denuncia l'atac de l'Estat espanyol

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Rebel·lió judicial

GOVERN ESPANYOL Les associacions de jutges denuncien "ingerències polítiques" en el poder judicial, com ara l'anunci del judici contra independentistes
PRONUNCIAMENT El cas de Catalunya revifa l'opinió crítica de la judicatura

Mayte Piulachs
BARCELONA

La judicatura, empipada pel seu descrèdit provocat pels polítics i escanyada en recursos personals i materials, està a un pas de la rebel·lió. Però sense violència, com la societat catalana en el procés d'independència. Les quatre principals associacions de jutges i magistrats de l'Estat espanyol (Asociación Profesional de la Magistratura, Asociación Francisco de Vitoria, Foro Judicial Independiente i Jutgesses i Jutges per la Democràcia, JJxD), a iniciativa de JJxD, es van reunir dimarts passat per debatre si inicien accions en defensa de la independència del poder judicial enfront, afirmen, d'"ingerències polítiques" que s'estan produint en els darrers mesos i amb el "silenci" de l'òrgan de govern dels jutges: el Consell General del Poder Judicial (CGPJ).

La trucada de membres del govern del PP a magistrats del Tribunal Constitucional (fet no desmentit) o l'anunci del calendari judicial contra els independentistes catalans realitzat pel ministre de Justícia, Rafael Catalá, ha acabat la paciència dels jutges que creuen en la divisió de poders i que se senten servidors dels ciutadans, i no del govern de torn.

Les frases

“Sempre s’ha volgut limitar la llibertat d’expressió dels jutges per garantir la seva imparcialitat. La crítica pública és legítima”

“Tinc l’esperança que els set magistrats del Suprem, en el judici, no veuran el delictes de rebel·lió com recull la tesi del fiscal”

“Els polítics han de respectar la divisió de poders. Minven la confiança als jutges”

Montserrat Comas
PORTAVEU DE JUTGESSES I JUTGES
PER LA DEMOCRÀCIA (JJxD)

“Àgora Judicial neix pel cas de Catalunya. Però no tenim un problema territorial, sinó de garanties democràtiques”

“El xat del poder judicial es crea arran de la vaga de jutges. Ara hi ha un grup de ‘hooligans’ amb un to molt groller”

“Els jutges hem d’actuar pel principi de legalitat, no pas pel d’oportunitat política, com passa ara”

Xavier González de Rivera
PORTAVEU D’ÀGORA JUDICIAL

A més, la judicialització de la política com a única resposta per desencallar els reptes de Catalunya ha provocat un cisma entre els jutges més progressistes, mentre que els conservadors s’han atrinxerat per fer complir la llei, sense interpretar-la en la realitat social del moment, com recull el Codi Civil.

Un veterà jutge d’instrucció de Barcelona assegura, des de l’anonimat, que en les juntes de jutges ja no es pot raonar sobre el procés català perquè tot desemboca en visceralitat. Un exemple és la reunió

que van mantenir el president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), Jesús María Barrientos, amb els jutges d’instrucció i degans d’altres jurisdiccions de la capital catalana, el divendres següent a l’aprovació pels grups sobiranistes del Parlament de les lleis del referèndum i de transitorietat jurídica, els dies 6 i 7 de setembre passat. Barrientos va transmetre als presents que podia ser detingut al seu despatx del Palau de Justícia (per això es va voler protegir amb agents de la policia espanyola). Al-

guns jutges també van expressar el seu temor perquè, segons deien, la CUP havia llançat la crida d’ocupar organismes públics i estratègics. Fins i tot alguns d’ells van expressar el seu recel sobre els Mossos, conat que va aturar la degana perquè no hi havia indicis de cap acció violenta, i res va passar.

Les quatre associacions judicials van emetre un comunicat a favor de la legalitat vigent i en defensa dels jutges i fiscals a Catalunya, per una suposada tensa situació, i això va fracturar la secció territorial catalana de Jutgesses i Jutges per la Democràcia (JJxD), que aplega un centenar d’afiliats. Una quinzena de jutges i magistrats es van donar de baixa i el gener passat es van constituir en una nova associació: Àgora Judicial, formada per uns trenta jutges i magistrats, la majoria de Catalunya, tot i que ja tenen una associada de Galícia i un de Lleó.

“La situació de Catalunya condiona el nostre naixement, però actualment no tenim un problema territorial, sinó de garanties democràtiques”, afirma Xavier González de Rivera, portaveu d’Àgora i magistrat del jutjat social 3 de Barcelona. “Respectem la decisió dels companys de marxar. A Jutgesses i Jutges per la Democràcia hi ha espai per a

El president del TSJC, Jesús María Barrientos, en la presa de possessió del fiscal superior de Catalunya i la fiscal en cap de Barcelona, dilluns passat. A dalt, el magistrat Xavier G. de Rivera, portaveu d’Àgora Judicial, i a sota la magistrada Montserrat Comas, portaveu de JJxD ■ ACN / JOSEP LOSADA / JUANMA RAMOS

ells, i amb alguns hi hem estat vint anys junts. Som una associació progressista i plural”, assegura la portaveu de JJxD a Catalunya, Montserrat Comas,

El president del TSJC i jutges de Barcelona van témer la destitució

magistrada a l’Audiència de Barcelona, que remarca: “La unilateralitat i llei de transitorietat jurídica no només afectava el poder judicial, volatilitzava el model d’Estat.”

Tot i aquestes diferències, JJxD i Àgora Judicial

han estat les més valentes a denunciar, i de manera constant, resolucions judicials que han escanyat el Codi Penal per castigar independentistes catalans. Això sí, no s’han salvat de la reprovació d’alguns companys, especialment en el correu corporatiu, on s’han escrit expressions furibundes. “És l’etern debat no resolt. Des del CGPJ es vol limitar la llibertat d’expressió dels jutges per tal de defensar la nostra imparcialitat. I hi ha companys que no aproven que es critiquin les resolucions judicials”, explica Comas. La magistrada aclareix que “JJxD sempre ha defensat que qualsevol poder públic ha d’estar subjecte a

L'APUNT

L'escola com a últim reducte del català

Raül Garcia i Aranzueque

Un institut d'un barri perifèric d'aquells on la gent se'n va quan prospera una mica socialment. S'hi parlen de senes de llengües: l'amazic, l'àrab, l'urdú, el xinès, el castellà... La professora s'adreça a tots els alumnes en català i, invariablement, tots li responen en castellà, que no és ni la seva llengua materna. No hi ha cap conflicte. Senzillament és així. Quan els alumnes surten

de l'institut, el català desapareix del tot de les seves vides. Es comuniquen en multitud de llengües: la materna, l'oficial del seu estat d'origen i el castellà. És per a aquests nois i tants altres que va néixer el model d'escola en català i qualsevol reculada del català en l'únic reducte on hi tenen contacte, per petita que sigui, és un atac a la igualtat d'oportunitats. Ni un pas enrere.

La fiscal acaba la investigació a un jutge per l'1-O

El correu corporatiu del CGPJ que comparteixen els 5.000 jutges de l'Estat espanyol s'omple de comentaris despectius contra alguns comunicats d'associacions judicials crítics i dels que a títol individual s'atreveixen a defensar el dret a decidir del poble català. El magistrat del jutjat contenciós 17 de Barcelona, Federico Vidal, ha estat la darrera víctima, i ara està de baixa. Després de les càrregues policials de l'1-O, Vidal va afirmar en el xat que allò era "terrorisme policial", i algun col·lega poc legal ho va filtrar a la premsa. La seva difusió als mitjans, segons admet un portaveu del CGPJ, va provocar que se li obrís un expedient disciplinari, que es va aturar perquè es va enviar el cas a la fiscalia de Barcelona.

La fiscal encarregada del cas ja ha finalitzat la investigació a Vidal i ara té pendent de resoldre si el denuncia o archiva el cas. Per la magistrada Montserrat Comas, no hi ha cas perquè mai ha estat en l'ànim de Vidal difondre-ho a l'opinió pública. El jutge Xavier González de Rivera hi afegeix que les declaracions s'emmarquen en la llibertat d'expressió i que en el xat van insultar Vidal "com uns (hooligans)", i aquests jutges no han estat expedientats.

la crítica". A més, recorda que la Constitució només prohibeix als jutges a estar en un partit polític o en un sindicat, "i no ens limita pas la llibertat d'expressió". La llei orgànica del poder judicial marca uns principis d'ètica que ha de complir el jutge en "l'exercici de la seva jurisdicció", com ara la imparcialitat o no menysprear un altre poder. Els jutges es pronuncien a través de les seves resolucions. Per exemple, exposa Comas, seria una "imprudència" i una "falta de respecte als advocats" que sortís als mitjans de comunicació defensant la sentència del cas Palau, de la qual és autora amb dos magistrats més, i més

quan les defenses han presentat recursos. La portaveu de JJxD també advoca perquè els magistrats, amb mesura, puguin subscriure manifestos, com a persones i com a experts, signant amb el seu ofici. Tot i que "sempre fem autocontenció", assegura, per no ser recusats en algun cas judicial degut a opinions expressades.

Per això, JJxD va criticar "amb fonaments jurídics" la magistrada Carmen Lamela per no haver donat temps als membres del govern per preparar-se la defensa, i també contra les forces de seguretat de l'Estat per les càrregues policials de l'1-O, "sense individualitzar conductes

perquè això ja ho investiga un jutge", detalla. Comas admet que les associacions judicials, darrerament, es pronuncien més públicament a conseqüèn-

Les resolucions judicials s'han de criticar, defensen JJxD i Àgora

cia de la "judicialització de la política". Recorda que la setmana passada JJxD i també Àgora van subscriure el manifest del Grup de Estudios de Política Criminal, format per juristes d'arreu de l'Estat, que amb reflexions tècniques i

avaluant els efectes socials es mostra en contra de l'ampliació del supòsits de la presó permanent revisable que promou el govern del PP.

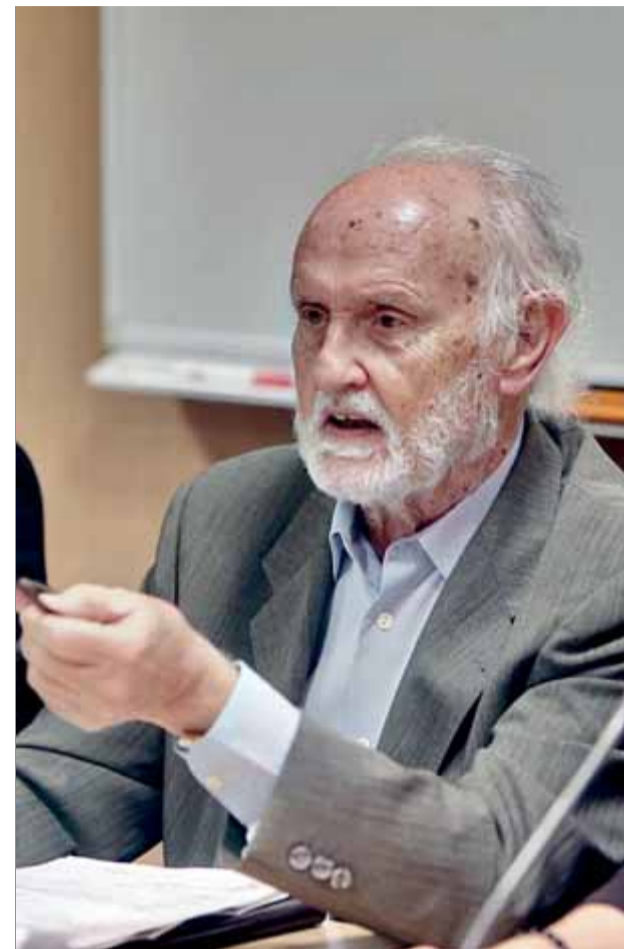
De la llibertat d'expressió, el magistrat González de Rivera comparteix: "Els jutges no podem dir que s'ha dictat una resolució injusta. Ara, col·lectivament, com a associació, sí que podem posar en qüestió determinades actuacions i resolucions judicials. Àgora Judicial ho ha fet en no veure el delictes de rebel·lió ni el de sedició en el cas català, i en l'ús abusiu dels delictes d'odi." "Com a jutges -hi afegeix el portaveu d'Àgora- tenim l'obligació de defensar

els drets fonamentals; som l'última barrera davant de l'abús. Si ens pensem que som els protectors del sistema actual, et poses contra la ciutadania."

I per què ara hi ha interpretacions de la llei tan oposades entre jutges? "Els jutges hi som per aplicar la llei. Ara -precisa González de Rivera-, en els contorns de la norma, hi ha un marge que ens permet interpretar-la i ho hem de fer segons la situació concreta del cas, la realitat social i el tipus de norma que has d'aplicar. Per exemple, en dret penal, la llei parteix del principi d'intervenció mínima i has d'aplicar els tipus penals restrictivament. En el de-

licte de rebel·lió, els conceptes de violència i tumult no estan definits, i això permet una interpretació àmplia i personal de la llei. S'ha d'analitzar què significa violència, no només dir que n'hi ha."

El portaveu d'Àgora comparteix que "hi ha una deriva a la baixa qualitat" de les resolucions del Suprem i del Constitucional perquè estan "plenes d'autoreferències i no innoven", i hi ha guanyat el "contingut polític", des de la reforma laboral fins a la social. "Els ciutadans perceben més garanties de drets en els jutges de trinxeres que en les altes instàncies judicials", conclou González de Rivera. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Juristes i experts, en un debat sobre delictes d'odi al Col·legi d'Advocats de Barcelona, i l'exfiscal del Tribunal Superior de Catalunya José María Mena, en una xerrada recent ■ ORIOL DURAN

Criminalitzar l'opositor

ALERTA • Juristes advoquen per criticar obertament les resolucions del Tribunal Suprem sobre els independentistes catalans perquè estan a un pas d'aplicar el "dret penal de l'enemic" **LÍMITS** • Aposten perquè el legislatiu aclareixi conceptes i els col·lectius històricament protegits en el delictes d'odi, dels quals descarten els cossos policials, tot i les denúncies admeses

M. Piulachs
BARCELONA

La retallada de drets fonamentals, com ara la llibertat d'expressió perseguida d'una manera obsessiva pel govern espanyol a les xarxes socials, així com l'excés de criminalització dels independentistes catalans pel Tribunal Suprem i l'Audiència Nacional, a banda del Constitucional, ha despertat la consciència de juristes i experts, que han trencat el silenci en vista de les aberracions jurídiques. El Col·lectiu Praga i la Comissió de Defensa dels Drets de la Persona i del Lliure Exercici de l'Advocacia van ser dels primers a criticar la resolució de la magistrada Carmen Lamela en què afirmava que el delictes de rebel·lió, en el cas català, era competència de l'Audiència Nacional i no d'un jutjat territorial.

Dret penal de l'enemic

■ L'exfiscal del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya José María Mena, en una xerrada recent de l'Associació Catalana de Juristes Demòcrates, de la qual va ser president, animava experts i ciutadans a denunciar i criticar d'una manera "cívica i jurídica" les resolucions que s'estan aplicant contra els independentistes catalans, quatre d'ells en presó provisional fa quatre mesos, perquè "plana l'ombra que s'acabi aplicant el dret penal de l'enemic, que vol dir: «Als delinqüents polítics, ni aigua.»" El "dret penal de l'enemic" va ser una expressió de Günther Jakobs del 1985 per referir-se a les normes del codi penal alemany que sancionava conductes, no accions concretes, perquè es considerava certes persones perilloses.

Per a l'exfiscal Mena, el jutge del Suprem Pablo Llarena en les resolucions ja expressa el "nucli" del seu raonament en assegurar que "el secessionisme és igual a violència". El raonament de Llarena és que Oriol Junqueras, Jordi Sánchez, Joaquim Forn i Jordi Cuixart "tenen una perseverança en la seva ideologia".

■ El més llec en dret penal ja coneix, de tant repetir-se, que el delictes de rebel·lió, el més greu del Codi Penal, requereix que els autors "s'alcin de forma violenta i públicament". La tesi de la fiscalia, acceptada pel jutge, és que perquè hi hagi violència no cal una acció física con-

Rebel·lió

creta sinó l'ostentació de la força, com les massives manifestacions pacífiques. Segons Mena, el jutge relata també una "violència passiva" dels ciutadans que van defensar les urnes i els punts de votació i per això Llarena justifica els cops de porra dels agents de la policia espanyola i de la Guàrdia Civil.

■ La portaveu de Jutgesses i Jutges per la Democràcia (JJxD) a Catalunya, la magistrada Montserrat Comas, també sosté que la reiteració delictiva, motiu pel qual l'instructor manté la presó preventiva dels quatre presos polítics, no s'ajusta a la norma. "S'ha d'individualitzar l'acció i quins fets tornaria a fer l'acusat, però mai es pot vincular al que facin terceres persones, com s'ha fet", manifesta Comas, que també reprova que es faci "una referència explícita de la ideologia" dels investigats. Desviació que espera que es corregeixi en el judici.

Reiteració delictiva

■ El delictes d'odi, introduït en el Codi Penal del 2015 per protegir col·lectius històricament marginats, també s'ha convertit en un ca-

Delictes d'odi

laix de sastre per acusar el dissident. La Comissió de Defensa de la Persona va convidar dijous passat experts per portar llum al discurs de l'odi, i van descartar que els cossos policials s'hagin de protegir per l'article 510 del Codi Penal.

150

denúncies d'odi vers agents de la policia espanyola i de la Guàrdia Civil i a funcionaris hi ha actualment als jutjats, especialment a Catalunya, alertava el magistrat José Luis Ramírez. Va assegurar que s'hi apliquen supòsits "no pensats pel legislador" i va posar el cas extrem dels mestres acusats d'imposar el discurs de l'odi a menors de cinc anys.

El magistrat de l'Audiència de Barcelona i membre del Grupo de Estudios de Política Criminal, José Luis Ramírez, va apostar per "suprimir" l'article 510, ja que n'hi ha d'altres que protegeixen minories. Si no, va dir, és urgent que el legislador el delimiti perquè l'actual text és "excessivament obert" i "massa exposat" a la interpretació del jutge de torn. També va admetre que ara el Suprem i l'Audiència Nacional "no ponderen si hi ha llibertat d'expressió quan indiquen que hi ha delictes d'odi perquè l'han convertit en una categoria en si mateixa". La penalista Laia Serra va assegurar que hi ha "un caos jurídic i col·lisió de models" entre el TEDH i els tribunals espanyols, els quals "de manera preocupant barregen enaltiment del terrorisme amb discurs de l'odi". Hi va afegir que en el cas català i les denúncies a veïns "hi ha una manca de cultura judicial i un clar ús polític del discurs de l'odi". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Noves declaracions al TS, amb la incògnita de Gabriel

■ Rovira, Pascal, Mas i Lloveras compareixen aquesta setmana al Suprem ■ L'exdiputada de la CUP hi està citada dimecres, però ara és a Ginebra i s'han disparat els rumors sobre si anirà al tribunal

M. Bataller
BARCELONA

L'independentisme tornarà a viure aquesta setmana pendent dels tribunals. Marta Rovira, Marta Pascal, Artur Mas, Neus Lloveras i Anna Gabriel han de declarar entre avui i dimecres al Tribunal Suprem (TS) en el marc de la macrocausa que investiga Pablo Llarena sobre l'1-O i la posterior declaració d'independència. El magistrat considera que tots ells van coordinar i liderar aquest procés. Unes compareixences que arriben amb la incògnita d'Anna Gabriel, ja que dissabte es va fer públic que és a Suïssa preparant la seva defensa i s'han disparat tots els rumors sobre si es presentarà o no al TS dimecres, que és quan hi està citada.

Aquest viacrucis comença avui amb la secretària general d'ERC, Marta Rovira, i la coordinadora general del PDeCAT, Marta Pascal. Segons l'últim informe que ha elaborat la Guàrdia Civil i que ha tramès al jutge Llarena, Rovira va ser una peça clau en l'organització de l'1 d'octubre. Els agents consideren que Josep Maria Jové, ex-número 2 de la conselleria d'Economia, era el "cervell logístic" del referèndum i que sempre rebia ordres d'Oriol Junqueras i de la mateixa Rovira. Un altre home clau en aquest engranatge, sempre segons les investigacions, seria el conseller d'Exteriors, Raül Romeva.

Dimarts estan citats a Madrid l'expresident de la Generalitat Artur Mas i l'expresidenta de l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) Neus Lloveras, que també està investigada en una altra causa, perquè suposadament va demanar als alcaldes que ajudessin en tota la preparació de l'1-O. Pel que fa a Mas, la Guàrdia Civil recorda que, amb Junts pel Sí, va participar en les diverses fases del procés cap

Anna Gabriel i Marta Rovira han de declarar aquesta setmana al Tribunal Suprem ■ ACN

La fase final de les negociacions?

Si la setmana comença amb incerteses per les declaracions al TS i les conseqüències que se'n puguin derivar, és possible que s'acabi amb bones notícies pel que fa a les negociacions entre JxCat i ERC per desencallar la investidura i el govern. Aquesta és la sensació que hi ha entre les parts, tot i que els escenaris canvien en qüestió d'hores.

a la independència.

I dimecres seria el torn de l'exdiputada de la CUP Anna Gabriel. En aquest cas, l'ús del condicional no és arbitrari, perquè en les últimes hores s'han disparat tots els rumors sobre si la cupaire es presentarà o no al Tribunal Suprem. Dissabte a la nit, la CUP va confirmar, via nota de premsa, que era a Ginebra (Suïssa) preparant la seva defensa i internacionalitzant la repressió de que

Ahir qui es va pronunciar va ser Neus Munté, presidenta del PDeCAT i exconsellera de la Presidència, que va rebutjar la "desobediència" com a estratègia per afrontar la nova legislatura a Catalunya i va apostar per fer compatible formar com més aviat millor un nou govern i "respectar la legitimitat del president Carles Puigdemont". En declara-

està sent objecte el sobiranisme català. Amb aquesta confirmació, també es posava fi a les especulacions sobre si Gabriel era a Cuba o a Veneçuela com havien assenyalat els mitjans espanyols. Tot i això, la CUP no va aclarir quina serà l'estratègia de Gabriel ni si tornarà o no a l'Estat espanyol. Simplement es van limitar a dir que dimarts es farà públic com s'enfocarà la declaració al Suprem i hi van afegir:

cions a l'agència de notícies Efe, Munté va afirmar que ningú ha posat damunt la taula un altre nom per ser investit president. Si això es produís, però, va advertir que el PDeCAT tindria dret a pronunciar-s'hi: "Nosaltres ho hauríem de valorar, com vam fer quan el president Puigdemont va plantejar la necessitat de crear JxCat."

"El contacte amb entitats, amb institucions internacionals i amb advocats vinculats a la defensa dels drets civils i polítics davant del Tribunal Europeu de Drets Humans serà una de les línies prioritàries, tant pel que fa a l'estratègia jurídica com a la consolidació de la posició política."

Precisament ahir Gabriel va denunciar que "la persecució política de l'independentisme pren no-

ves formes i abasta nous espais" i va fer una crida a no oblidar cap de les persones represaliades. Gabriel va fer arribar un missatge de veu gravat a la militància d'Endavant, en la clausura de l'assemblea nacional de la formació, que es va celebrar ahir a Reus. En cap cas, però, va parlar del que faria exactament dimecres.

Crítiques de l'unionisme

En vista d'aquesta situació d'incertesa, Ciutadans i el PP van demanar que l'exdiputada de la CUP es presenti al Tribunal Suprem. "Esperem que reti comptes davant la justícia com qualsevol altre ciutadà i que no engrosseixi la llista de pròfugs del procés", va manifestar la diputada de Cs Lorena Roldán, mentre que la diputada del PP Andrea Levy va advertir que cal respondre davant la justícia espanyola i que "no hi ha escapismes que valguin". ■

Protagonistes

Marta Rovira
SECRETÀRIA GENERAL D'ERC

Referèndum

■ Declara avui i la Guàrdia Civil considera que va ser una de les peces clau en l'organització del referèndum de l'1 d'octubre.

Marta Pascal
COORDINADORA GENERAL DEL PDECAT

Full de ruta

■ També declara avui i la investigació manté que va participar en el full de ruta sobirana.

Artur Mas
EXPRESIDENT DE LA GENERALITAT

Més causes obertes

■ Declara demà. Aquesta causa s'afegeix a altres processos judicials que té oberts pel 9-N.

Neus Lloveras
EXPRESIDENTA DE L'AMI

Alcaldes

■ Compareix demà. Té una altra causa oberta en què se l'acusa d'haver incitat els alcaldes a participar en l'1-O.

Anna Gabriel
EXDIPUTADA DE LA CUP

Suïssa

■ Està citada al TS dimecres per la seva presumpta implicació en el full de ruta. Està preparant la seva defensa a Ginebra.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Unes 700 persones marxen a Pineda de Mar per exigir la llibertat dels presos polítics

La protesta arrenca de la plaça d'Espanya i desemboca, simbòlicament, a la plaça de la República ■ Un grup de veïns de Calella se sumen a l'acte

Sara Muñoz
PINEDA DE MAR

Unes 700 persones van prendre part ahir al migdia en la marxa groga que l'ANC va organitzar a Pineda de Mar i que també va tenir el suport d'una delegació de Calella. Dues àmplies comitives van partir de dos punts diferents, a cadascun dels municipis, i després de caminar prop d'una hora es van trobar a la plaça Nova de Pineda, des d'on es van desplaçar plegats fins a arribar a la plaça de la República. La marxa anava deixant rastre per allà on passava, atès que el recorregut s'anava omplint de llaços grocs, símbol de la solidaritat amb els presos polítics.

La marxa, segons va explicar Jordi Sancho en nom de l'ANC, va transcórrer "de manera pacífica", al marge d'un incident puntual i "d'alguna cara descontenta que ens anàvem creuant i que no semblava compartir el nostre reclam". El recorregut de la marxa, en el cas de Pineda de Mar, contenia una elevada dosi de simbolisme, ja que el punt de partida es va situar a la plaça d'Espanya però els mani-

Participants de la marxa groga, instants després d'abandonar la plaça d'Espanya ■ S.M.

Nova agressió d'un espanyolista

L'únic incident desagradable que es va produir durant la marxa per l'alliberament dels presos polítics va tenir lloc quan s'havia donat per acabat l'acte. Un home va començar a arrencar llaços grocs i, en veure's gravat amb un mòbil, es va acostar al propietari del telèfon per agredir-

festants van acabar fent el trànsit a la plaça de la República. "És un missatge molt clar de cap a on volem anar", va indicar Sancho.

lo verbalment i físicament. El vídeo ja circulava ahir a la tarda per les xarxes socials i es veu perfectament com l'agressor intimidava l'home que el gravava amb frases com ara: "¿Quieres que te pegue una paliza?" i "¿Te grabo yo a ti cuando te vas a follar con los maricones?".

L'ANC, amb la col·laboració d'Òmnium, també va aprofitar l'impacte de la iniciativa per vendre llaços grocs i recaptar diners

per ajudar les famílies dels empresonats. Els llaços es van esgotar abans del que estava previst. Junt amb els donatius, es van recollir més de 1.100 euros.

El drama dels presos polítics no va ser l'únic tema de la jornada. La voluntat de segregar els alumnes en funció de la llengua que parlen, anunciada pel govern de l'Estat, també va ser el blanc de totes les crítiques. "La llibertat que volen donar és falsa. No podran escollir si no dominen les dues llengües", comentava la Rosa, mestra de professió. ■

Montse Venturós, alcaldessa de Berga, va ser detinguda i portada a declarar per no haver despenjat l'estelada ■ D. LÓPEZ

ERC vol crear una oficina per defensar drets

Seria una de les propostes per donar suport a la investidura

Redacció
BARCELONA

ERC vol crear una oficina per a la defensa dels drets civils i polítics de manera que s'analitzi i doni resposta a possibles vulneracions que es puguin donar arreu de Catalunya.

Aquesta és una de les propostes que la formació republicana ha posat sobre la taula en el marc de la negociació per a la investidura del president de la Generalitat, segons va confirmar ahir l'Agència Catalana de Notícies. La iniciativa busca donar resposta a situacions com les que recull l'Anuari Mèdia.cat dels Silencis Me-

diàtics del Grup de Periodistes Ramon Barnils, que en l'edició d'aquest any apunta que s'han produït 139 incidents "violents" i 86 agressions físiques amb un mínim de dos casos de violència sexual en defensa de la unitat d'Espanya en una vintena de municipis.

Aquest mateix dissabte va córrer per les xarxes socials la imatge d'un forat per balí en una finestra d'un habitatge de Santa Perpètua de Mogoda del qual penjava una bandera estelada, i aquests fets s'han repetit també al barri de les Corts de Barcelona o a Diagonal Mar, entre altres indrets. ■

CUINA CENTRAL PER A COL·LECTIVITATS

- Empresa familiar dedicada al món de l'hostaleria des de fa **tres generacions**.
- Menús tradicionals, saludables i equilibrats, **planificats per la nostra dietista, amb dietes adaptades segons la implantació del pla dels al·lèrgens**.
- Menús especials per a festes, diades i altres actes.
- Actualment servim a **vint-i-vuit centres de Mataró i comarca**.

Passeig Bell Aire, 49 - 08392 Sant Andreu de Llavaneres - Tel. 93 792 70 01
www.cateringmasiabartres.com - masia@cateringmasiabartres.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Més de 100.000 signatures contra el 155 sobre el català

La Plataforma per la Llengua denuncia l'atac de l'Estat espanyol
Iceta surt en defensa del model d'immersió

R.G.A.
BARCELONA

La pretensió del govern espanyol de liquidar el model d'escola en català a Catalunya vigent des de fa més de tres dècades continua aplegant mostres de rebuig. La Plataforma per la Llengua ja ha recollit més de 101.000 firmes al web www.lallenguanoestoca.cat, en què denuncia "l'ocupació il·legítima de les institucions catalanes" i el risc que el català deixi de ser "la llengua d'ús preferent" a l'administració. "Sabem de l'interès que té

La xifra

25

percent de castellà obliga a fer el TSJC en algunes classes si un sol pare reclama l'ensenyament en aquesta llengua.

L'Estat espanyol per aturar i limitar la presència de la llengua catalana arreu, i particularment en organismes oficials i en l'administració, com hem evidenciat reiterades vegades", avisa l'entitat.

També el primer secretari del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC), Miquel Iceta, es va sumar a l'oposició al canvi de model lingüístic i va deixar clar que els socialistes no permetran mai que "els nens siguin dividits per raó de llengua". Durant la inauguració de la nova seu del partit, el primer secretari va assegurar que la seva formació defensarà sempre una escola on el català sigui "el centre de gravetat".

Les paraules d'Iceta, que en les passades eleccions tenia en la seva can-

Pàgina d'inici del web www.lallenguanoestoca.cat, que recull firmes contra el 155 ■ EPA

didatura Álex Ramos, ex-dirigent de Societat Civil Catalana, entitat hostil amb el model d'escola en català, arriben pocs dies després que el president d'Aragó, el socialista Javier Lambán, afirmés que el castellà "com a llengua està sent injustament i il·legalment maltractat per la Generalitat" i que està també "injustament i il·le-

galment postergat a l'escola catalana". L'alcalde de l'Hospitalet de Llobregat, la socialista Núria Marín, es va afanyar a aclarir ahir que "el que importa és el que diguin Pedro Sánchez i Miquel Iceta", i va assegurar que el líder del PSOE "està a favor de la immersió lingüística".

El qüestionament del model d'escola en català

ha fet reaccionar també el síndic de greuges, Rafael Ribó, que dissabte va advertir que les mesures que proposa el govern espanyol en matèria d'ensenyament poden "contribuir a la segregació escolar, social i lingüística, en detriment principalment dels infants de famílies que no tenen el català com a llengua d'ús habitual". ■

graupera
Més de 40 anys al teu servei

AQUEST HIVERN, NO PASSIS MÉS FRED!

A Graupera disposem de **contractes de manteniment** perquè no t'hagis de preocupar de res.

SERVEI TÈCNIC OFICIAL:
Saunier Duval
Hermann

137175-117668

Mà d'obra i disposició de servei sense límit horari	Revisió anual preventiva.	Certificat de revisió i etiqueta RITE segons normativa.	Totes les peces incloses (consultar condicions)	Assistència i reparació en menys de 24h
---	---------------------------	---	---	---

info@egraupera.com
www.egraupera.com

93 741 29 99
C. Melcior de Palau, 9 - 08302 Mataró

Som la teva solució!
www.egraupera.com/confia-en-graupera

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sumant republicans

TWITTER • #NousRepublicans neix a la xarxa social, on s'han trobat i unit gent de diferents procedències i ocupacions **CANVI** • Els fets de l'1 d'octubre han fet canviar d'opinió a moltes persones que fins ara no combregaven amb la República catalana i l'independentisme **LLIBRE** • Preparen una publicació per Sant Jordi que recull les experiències dels testimonis a la xarxa

I. Llongueres / P. Asensi
GIRONA

Una piulada a Twitter va iniciar una bola de neu que ha acabat esdevenint tot un moviment amb l'etiqueta #NousRepublicans. En formen part prop d'un centenar de persones que han apostat per la República catalana en el transcurs de l'últim any per diverses raons que expliquen a la xarxa social. La majoria de persones que formen part de #NousRepublicans tenen diverses procedències de naixement i diverses ocupacions laborals.

Una primera persona es va despullar a la xarxa social i va exposar en un llarg fil per què havia canviat d'opinió. A partir d'aquí, sota l'etiqueta, han anat apareixent més persones que han fet el tomb. Són piulades que expliquen els testimonis personals. Molts d'ells van fer el canvi, sobretot, el dia 1 d'octubre, després de veure l'actitud de l'Estat espanyol davant de persones que només volien exercir el dret de vot. Encara ara apareixen tres o quatre nous republicans setmanalment.

"Si aconseguim que molta més gent expliqui la seva situació, això pot ser molt bo per convèncer més nous republicans." Aquest és l'objectiu del col·lectiu a partir d'ara. Ho va explicar Joan Canadell a *L'illa de Robinson* d'El Punt Avui Televisió dimecres passat. Canadell va proposar l'etiqueta a Twitter per englobar totes les experiències.

Els Nous Republicans preparen un llibre que preveuen publicar per Sant Jordi. El llibre recollirà les històries explicades en primera persona, on hi ha molts sentiments expressats a raig, reproduïts tal com es van fer en el seu moment a Twitter, sense cap retoc i mantenint la frescor i la immediatesa del llenguatge de la xarxa. Serà molt visual i mantindrà la mateixa estètica de Twitter. El llibre s'anomenarà *La República de los NO independentistas*. Per fer possible la publicació, el col·lectiu ha iniciat una campanya de finançament col·lectiu a la xarxa. Demanen 9.000 euros en aportacions, que ballen des de 15 fins a 1.000 euros. Les recompenses als mecenes van des del llibre enviat a domicili fins a mencions a les xarxes socials o trobades amb persones que han viscut aquesta experiència.

Després de l'edició d'aquest llibre volen fer més coses. L'objectiu final és demostrar que no hi ha conflicte lingüístic ni social a Catalunya.

La Sandra va fer el tomb després de veure la violència de l'1 d'octubre

La Sandra Gómez explica a Twitter: "Mai m'havia sentit catalana, però sí espanyola." Gómez confessa que sempre havia votat el Partit Popular, per tradició familiar, però que els darrers anys ja no anava a votar. Quan el procés independentista va agafar força, es va tornar a interessar per la política, i el 2015 va decidir votar Ciutadans.

Va ser el matí del dia 1 d'octubre: "Vaig veure la violència contra la gent que només defensava les urnes. Vaig fer un clic." La Sandra no sabia com explicar als seus fills per què els picaven: "No s'hi val tot per defensar la unitat d'Espanya." Gómez va informar-se sobre el que defensaven aquesta gent: "Vaig entendre que era bo. L'1-O vaig anar a votar", sentència.

La mare del Claudio vota independència des del 21-D

El Claudio Madrid va arribar del Perú l'any 2009. Quan ja estudiava batxillerat, es va indignar amb les "mentides" de l'Estat espanyol sobre l'educació: "A mi ningú em va adoctrinar." Claudio Madrid ja va anar a votar el 9 de novembre a favor de la independència, però qui ha fet el pas ara ha estat la seva mare.

Veient la violència de la policia l'1-O, la mare del Claudio va canviar d'opinió radicalment. "Ella no hi estava d'acord, però la informació que rebia era dels mitjans de comunicació espanyols." Finalment, la seva mare va decidir votar a favor de la república el 21-D, perquè va entendre que "era el millor per al meu futur."

La Natàlia no va entendre per què els Mossos no tenien informació el 17-A

La Natàlia Martínez és una noia de Banyoles. Els darrers mesos ha passat de defensar la unitat d'Espanya a ser independentista. "Tot comença amb els atemptats del 17 d'agost a Barcelona. Em vaig adonar que els Mossos no tenien accés a la informació per combatre el terrorisme." Martínez explica que no va entendre per què "la nostra policia no pot accedir a

aquesta informació necessària per a la nostra seguretat".

A partir d'aquí es va començar a informar. "Sempre havia cregut que hi havia altres solucions en l'àmbit espanyol, però no hi ha ni separació de poders." Després de veure una suma de greuges envers Catalunya, ara la Natàlia està convençuda que "hem de tirar endavant la República".

L'Àngels creu que els governants d'aquí han defensat molt bé el poble

L'Àngels Castro havia estat en política de jove, però va quedar desenganyada. Va estar allunyada de la política i dels mitjans de comunicació fins al 20 de setembre passat. Aquell dia va rebre un missatge que li deia: "Posa la televisió i fes-te un compte de Twitter per estar informada." Castro va consultar per internet la televisió,

perquè no en tenia. "Vaig dir-me: «Ja n'hi ha prou.»" Castro es va començar a informar i fins i tot l'1 d'octubre va anar a defensar una escola. "Els governants d'aquí es fan estimar, han defensat fins a les últimes conseqüències el que el poble ha triat." "Jo ja no soc més una nova republicana, soc una nova involucrada", assegura.